Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

4. února 2016 *

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství STICK MiniMINI Beretta — Starší slovní ochranná známka Společenství MINI WINI — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 3 nařízení (ES) č. 216/96“

Ve věci T-247/14,

Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG, se sídlem v Edewechtu (Německo), zastoupená S. Labesiusem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému A. Poch, jako zmocněnkyní,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem OHIM, vedlejší účastnicí řízení před Tribunálem, je

Salumificio Fratelli Beretta SpA, se sídlem v Barzanò (Itálie), zastoupená G. Ghislettim, F. Bragou a P. Pozzim, advokáty,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 14. února 2014 (věc R 1159/2013-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG a Salumificio Fratelli Beretta SpA,

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen (zpravodaj), předseda, F. Dehousse a A. M. Collins, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 17. dubna 2014,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 26. srpna 2014,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 12. srpna 2014,

* Jednací jazyk: angličtina.

s přihlédnutím k replice žalobkyně došlé kanceláři Tribunálu dne 5. listopadu 2014,

s přihlédnutím k duplice vedlejší účastnice došlé kanceláři Tribunálu dne 28. ledna 2015,

s ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení nepředložili žádost o nařízení jednání, a poté, co za těchto okolností na základě zprávy soudce zpravodaje a na základě článku 135a jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 rozhodl, že žalobu projedná bez ústní části řízení,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 22. června 2011 podala vedlejší účastnice, společnost Salumificio Fratelli Beretta SpA, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující obrazové označení:

3 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, patří především do tříd 29 a 43 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu:

— třída 29: „Maso, drůbež a zvěřina“;

— třída 43: „Restaurační služby (stravování)“.

4 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 2011/139 ze dne 26. července 2011.

5 Dne 24. října 2011 podala žalobkyně, Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG, na základě článku 41 nařízení č. 207/2009 námitky proti zápisu ochranné známky přihlášené pro výrobky uvedené v bodě 3 výše.

6 Námitky byly založeny na starší slovní ochranné známce Společenství MINI WINI, podané dne 31. července 2003 a zapsané pod číslem 3297835 dne 2. března 2005.

7 Výrobky, které jsou chráněny starší ochrannou známkou, na níž se zakládají námitky, patří především do třídy 29 a odpovídají následujícímu popisu: „Masa a uzeniny, masové konzervy a konzervy uzenin, ryby, drůbež a zvěřina, rovněž v podobě určené ke spotřebě, v konzervované, marinované a zmrazené úpravě; masové výtažky; rosol (želatina); huspenina (želatina); konzervy hotových jídel, sestávající především ze zeleniny a/nebo masa a/nebo hub a/nebo uzenin a/nebo ořechů a/nebo brambor a/nebo zelí a/nebo ovoce; konzervy se zeleninou a houbami, hotové husté polévky, hotové polévky; zeleninové pomazánky; konzervované potraviny, případně vhodné do mikrovlnné trouby; jídla připravená k vaření či ke spotřebě, rovněž vhodná do mikrovlnné trouby, obsahující zejména maso a uzeniny, ryby, drůbež a zvěřinu, houby, zeleninu, luštěniny, brambory a/nebo zelí; hot dogy; uzeniny obalené v těstíčku; saláty“.

8 Důvodem uplatněným na podporu námitek byl důvod uvedený v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

9 Rozhodnutím ze dne 30. dubna 2013 námitkové oddělení částečně vyhovělo námitkám zejména ve vztahu k výrobkům „maso, drůbež a zvěřina“ patřícím do třídy 29. Na jedné straně mělo za to, že nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami existovalo u „uzenin“, jediného výrobku, u něhož podle jeho názoru žalobkyně prokázala řádné užívání své ochranné známky. Na druhé straně zamítlo námitky týkající se služeb patřících do třídy 43, jelikož uvedené služby a výrobek, pro nějž bylo užívání ochranné známky prokázáno, nebyly podobné.

10 Dne 21. června 2013 podala vedlejší účastnice k OHIM proti rozhodnutí námitkového oddělení odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.

11 Rozhodnutím ze dne 14. února 2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“) čtvrtý odvolací senát OHIM odvolání vyhověl a rozhodnutí námitkového oddělení zrušil v plném rozsahu.

12 Odvolací senát nejprve prohlásil za nepřípustná návrhová žádání žalobkyně na změnu rozhodnutí námitkového oddělení ohledně služeb patřících do třídy 43 s odůvodněním, že rozšiřují rozsah odvolání a nesplňují podmínky uvedené v článku 60 nařízení č. 207/2009. Zadruhé měl za to, že u relevantní veřejnosti neexistuje nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, pokud jde o výrobky patřící do třídy 29, zejména z toho důvodu, že jejich podobnost se omezuje na popisný prvek „mini“.

Návrhová žádání účastníků řízení

13 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

14 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

15 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení, jež vynaložila.

Právní otázky

16 Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje dva žalobní důvody vycházející zaprvé z porušení čl. 8 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 216/96 ze dne 5. února 1996, kterým se stanoví jednací řád odvolacích senátů OHIM (Úř. věst. L 28, s. 11; Zvl. vyd. 17/01, s. 221), ve znění změn, a zadruhé z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96

17 Úvodem je třeba připomenout, že vedlejší účastnice podala k odvolacímu senátu odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení. V rámci tohoto odvolání žalobkyně jakožto odpůrkyně formulovala ve své odpovědi návrhová žádání na změnu uvedeného rozhodnutí ohledně služeb patřících do třídy 43. Odvolací senát prohlásil tato návrhová žádání za nepřípustná.

18 Žalobkyně v projednávané žalobě odvolacímu senátu vytýká, že porušil čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96 tím, že prohlásil za nepřípustná její návrhová žádání na změnu rozhodnutí námitkového oddělení. Připomíná, že podle tohoto ustanovení totiž „v jednáních *inter partes* může strana obhajoby ve své odpovědi žádat o rozhodnutí, kterým se ruší nebo mění napadené rozhodnutí na základě bodu neuvedeného v odvolání“, a že „[t]aková podání [návrhová žádání] se stávají bezpředmětnými v případě, kdy odvolatel v řízení nepokračuje.“ Ostatně na rozdíl od toho, co jak se zdá naznačuje odvolací senát v bodě 21 napadeného rozhodnutí, uvedené ustanovení není v rozporu s nařízením č. 207/2009. Na závěr má žalobkyně za to, že v případě, že její návrhová žádání na změnu rozhodnutí námitkového oddělení by byla prohlášena za přípustná, měla by meritorní důsledky.

19 OHIM připouští, že existují rozdíly mezi odvolacími senáty ohledně výkladu čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96. V tomto ohledu upozorňuje Tribunál na rozsudek ze dne 7. dubna 2011, Intesa Sanpaolo v. OHIM – MIP Metro (COMIT) (T-84/08, Sb. rozh., EU:T:2011:144). Má však za to, že o této otázce není nezbytné rozhodnout, jelikož jednak by návrhovým žádáním podaným žalobkyní ohledně dotyčných služeb nebylo vyhověno po meritorní stránce a jednak nebyla porušena práva žalobkyně se v řízení účinně bránit.

20 Vedlejší účastnice tvrdí, že odvolací senát správně vyložil nařízení č. 216/96 ve světle nařízení č. 207/2009 a prohlásil návrhová žádání podaná žalobkyní v rámci její odpovědi za nepřípustná.

21 Zaprvé je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co uvedl odvolací senát v bodě 26 napadeného rozhodnutí, znění čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96 vůbec nezmiňuje „žádosti“ ve smyslu žádosti o předložení důkazu o užívání, o přerušení nebo o nařízení jednání.

22 Podle judikatury ze znění čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96 vyplývá, že v rámci řízení u odvolacího senátu může odpůrce ve své odpovědi vykonat své právo na zpochybnění napadeného rozhodnutí. Samotné jeho postavení odpůrce mu tak zejména umožňuje zpochybnit platnost rozhodnutí námitkového oddělení. Kromě toho toto ustanovení neomezuje toto právo na důvody již vznesené v odvolání. Toto ustanovení totiž stanoví, že se návrhová žádání týkají bodu neuvedeného v odvolání. Kromě toho toto ustanovení nijak neodkazuje na skutečnost, že odpůrce mohl sám podat odvolání proti uvedenému

rozhodnutí. Toto rozhodnutí tak může být napadeno buď prostřednictvím samostatného odvolání podle článku 60 nařízení č. 207/2009, anebo návrhovými žádáními podle čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96 (v tomto smyslu viz rozsudek COMIT, bod 19 výše, EU:T:2011:144, bod 23).

23 Zadruhé na rozdíl od toho, jak se nesprávně domníval odvolací senát, uznání přípustnosti návrhových žádání podaných žalobkyní v rámci odpovědi neznamená, že je odpůrci před odvolacím senátem umožněno podat odvolání při nedodržení lhůty a bez zaplacení poplatku za odvolání podle článku 60 nařízení č. 207/2009.

24 Ze znění čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96 totiž jasně vyplývá, že možnost podat návrhová žádání na zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí na základě bodu neuvedeného v odvolání je omezena na řízení *inter partes*. Tato návrhová žádání je třeba formulovat v odpovědích podaných v rámci uvedených řízení. Právě proto toto ustanovení stanoví, že se tato návrhová žádání stanou bezpředmětnými v případě, kdy odvolatel v řízení před odvolacím senátem nepokračuje, jak správně zdůraznila žalobkyně. Pro účely napadení rozhodnutí námitkového oddělení je samostatné odvolání podle článku 60 nařízení č. 207/2009 jediným opravným prostředkem, který umožňuje s jistotou uplatnit důvody odvolání. Z toho plyne, že návrhová žádání na zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí na základě bodu neuvedeného v odvolání ve smyslu čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96 se liší od odvolání podle článku 60 nařízení č. 207/2009. Jak v této souvislosti správně tvrdila žalobkyně, podmínky stanovené v článku 60 nařízení č. 207/2009 se na uvedená návrhová žádání nepoužijí.

25 V projednávané věci je třeba uvést, že v souladu s čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96 žalobkyně jakožto odpůrkyně před odvolacím senátem vznesla v rámci odpovědi a ve stanovené lhůtě návrhová žádání na změnu rozhodnutí námitkového oddělení ohledně služeb patřících do třídy 43. Jak bylo mimoto uvedeno v bodech 23 a 24 výše, nebyla v tomto rámci povinna dodržet lhůtu a zaplatit poplatek za odvolání podle článku 60 nařízení č. 207/2009. Odvolací senát tedy nesprávně odmítl uvedená návrhová žádání jako nepřípustná.

26 Kromě toho, pokud jde o argumenty žalobkyně a OHIM týkající se opodstatněnosti argumentace žalobkyně ohledně služeb patřících do třídy 43, je třeba připomenout, že přezkum, jejž Tribunál provádí v souladu s článkem 65 nařízení č. 207/2009, je přezkumem legality rozhodnutí odvolacích senátů OHIM. V rámci tohoto přezkumu může zrušit nebo změnit rozhodnutí, které je předmětem žaloby, pouze tehdy, pokud bylo rozhodnutí stiženo jedním z důvodů pro zrušení nebo změnu uvedených v čl. 65 odst. 2 tohoto nařízení v okamžiku, kdy bylo přijato (rozsudek ze dne 18. prosince 2008, Les Éditions Albert René v. OHIM, C-16/06 P, Sb. rozh., EU:C:2008:739, bod 123). Tato pravomoc změnit rozhodnutí přiznaná Tribunálu nicméně neznamená, že by měl pravomoc provést posouzení v otázce, ke které se uvedený senát ještě nevyjádřil (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. července 2011, Edwin v. OHIM, C-263/09 P, Sb. rozh., EU:C:2011:452, body 71 a 72).

27 V projednávané věci Tribunálu nepřísluší posuzovat opodstatněnost argumentace, která nebyla odvolacím senátem posouzena.

28 Na závěr je třeba prvnímu žalobnímu důvodu, jenž vychází z porušení čl. 8 odst. 3 nařízení č. 216/96, vyhovět, a v důsledku toho částečně zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž odmítlo návrhová žádání žalobkyně týkající se služeb patřících do třídy 43.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

29 Úvodem je třeba připomenout, že druhý žalobní důvod žalobkyně se týká zamítnutí námitek týkajících se výrobků patřících do třídy 29.

30 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že odvolací senát nesprávně dospěl k závěru, že rozlišovací způsobilost starší ochranné známky Společenství nebyla vyšší než průměrná, dále že úroveň pozornosti relevantní veřejnosti byla průměrná a konečně že mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistovalo nebezpečí záměny.

31 OHIM a vedlejší účastnice argumenty žalobkyně zpochybňují.

32 Podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 se na základě námitek majitele starší ochranné známky přihlášená ochranná známka nezapíše, pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna. Nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.

33 Podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od stejného podniku, případně od podniků hospodářsky propojených. Podle téže judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno globálně podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu, zejména vzájemná závislost mezi podobností označení a podobností výrobků nebo služeb, na které se vztahuje ochranná známka [viz rozsudek ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, EU:T:2003:199, body 30 až 33 a citovaná judikatura].

34 Za účelem použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 předpokládá nebezpečí záměny totožnost nebo podobnost kolidujících ochranných známek a zároveň totožnost nebo podobnost výrobků nebo služeb, na které se kolidující ochranné známky vztahují. Jedná se o podmínky kumulativní [viz rozsudek ze dne 22. ledna 2009, Commercy v. OHIM – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, Sb. rozh., EU:T:2009:14, bod 42 a citovaná judikatura].

35 Posouzení nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami provedené odvolacím senátem je třeba přezkoumat s ohledem na tyto zásady.

K relevantní veřejnosti

36 Žalobkyně má nejprve za to, že úroveň pozornosti veřejnosti při nákupu dotyčných výrobků bude nízká, jelikož tyto výrobky nejsou příliš drahé. Dále má za to, že odvolací senát při svém posouzení zanedbal italskou veřejnost, jakož i skutečnost, že spotřebitel měl zřídka možnost přímo srovnat jednotlivé ochranné známky.

37 Podle judikatury je v rámci globálního posouzení nebezpečí záměny třeba vzít v úvahu průměrného spotřebitele dotčené kategorie výrobků, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného. Je třeba rovněž zohlednit skutečnost, že se úroveň pozornosti průměrného spotřebitele může měnit v závislosti na kategorii dotčených výrobků nebo služeb [viz rozsudek ze dne 13. února 2007, Mundipharma v. OHIM – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, Sb. rozh., EU:T:2007:46, bod 42 a citovaná judikatura].

38 Vztahuje-li se ochrana starší ochranné známky na celou Evropskou unii, je třeba zohlednit vnímání kolidujících ochranných známek spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb na tomto území. Je však třeba připomenout, že k tomu, aby byl zápis ochranné známky Společenství zamítnut, stačí, že relativní důvod pro zamítnutí ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 existuje jen v části Unie [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. prosince 2006, Mast-Jägermeister v. OHIM – Licorera Zacapaneca (VENADO s rámečkem a další), T-81/03, T-82/03 a T-103/03, Sb. rozh., EU:T:2006:397, bod 76 a citovaná judikatura].

39 Jak správně tvrdil OHIM, odvolací senát v projednávané věci správně uvedl, že jelikož dotyčné výrobky byly výrobky běžné spotřeby, relevantní veřejností byl průměrný spotřebitel Unie, o němž se má za to, že je běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2007, Cabrera Sánchez v. OHIM – Industrias Cárnicas Valle (el charcutero artesano), T-242/06, EU:T:2007:391, bod 38].

40 Tento závěr nelze argumenty žalobkyně vyvrátit. Odvolací senát totiž rozhodně neopomněl zohlednit italskou veřejnost. Výslovně na ni odkázal v bodě 39 napadeného rozhodnutí, v němž uvedl, že pojem „mini“ je v celé Unii, včetně Itálie, chápán ve významu „malý“. Stejně tak v bodě 45 uvedeného rozhodnutí, po připomenutí judikatury vyplývající z rozsudku ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer (C-342/97, Recueil, EU:C:1999:323), správně uvedl, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, má spotřebitel zřídka možnost přímo srovnat jednotlivé ochranné známky, ale musí se spolehnout na nedokonalou představu, kterou si uchoval v paměti.

41 Argumenty žalobkyně týkající se relevantní veřejnosti je tedy třeba odmítnout.

Ke srovnání výrobků

42 Podle ustálené judikatury je pro posouzení podobnosti dotyčných výrobků nebo služeb třeba zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi nimi. Tyto faktory zahrnují zvláště jejich povahu, účel, jejich užívání a jejich konkurenční nebo komplementární charakter. Mohou být zohledněny i jiné faktory, jako jsou například distribuční kanály dotyčných výrobků [viz rozsudek ze dne 11. července 2007, El Corte Inglés v. OHIM – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, Sb. rozh., EU:T:2007:219, bod 37 a citovaná judikatura].

43 V projednávané věci jsou všechny výrobky, na které se vztahuje přihlašovaná ochranná známka, chráněny starší ochrannou známkou. Je tudíž třeba dospět k závěru, že dotyčné výrobky jsou totožné s výrobky starší ochranné známky, což ostatně není zpochybňováno.

Ke srovnání označení

44 Žalobkyně tvrdí, že dominantními prvky dotčených označení je jednak prvek „minimini“ v případě přihlašované ochranné známky, a jednak výraz „mini wini“ v případě starší ochranné známky. Má za to, že uvedená označení si jsou vysoce podobná, jelikož obě obsahují pojem „mini“ a vyslovují se podobně vzhledem k tomu, že po vyslovení uvedeného výrazu následuje vyslovení skupiny písmen „ini“ v každém z uvedených označení. Podle jejího názoru tyto dva prvky tvoří v obou ochranných známkách rým, a jsou tedy pro relevantní veřejnost snadněji zapamatovatelné a rozpoznatelné. Dále vytýká odvolacímu senátu, že nepřihlédl ke skutečnosti, že prvek „minimini“ byl ústředním prvkem přihlašované ochranné známky z důvodu jeho velikosti a jeho důležitého umístění. Konečně má za to, že vzhledově lze písmeno „w“ starší ochranné známky vnímat jako obrácené písmeno „m“.

45 Globální posouzení nebezpečí záměny, co se týče vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti dotčených označení, musí být založeno na celkovém dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišujícím a dominantním prvkům. Vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v globálním posouzení uvedeného nebezpečí. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily (viz rozsudek ze dne 12. června 2007, OHIM v. Shaker, C-334/05 P, Sb. rozh., EU:C:2007:333, bod 35 a citovaná judikatura).

46 Posouzení podobnosti mezi dvěma ochrannými známkami se nemůže omezit na to, že bude zohledněna pouze jedna složka kombinované ochranné známky a bude srovnána s jinou ochrannou známkou. Naopak je třeba provést srovnání, při kterém budou dotčené ochranné známky posuzovány každá jako celek, což nevylučuje, že celkovému dojmu, který kombinovaná ochranná známka vyvolává

v paměti relevantní veřejnosti, může za určitých okolností dominovat jedna nebo více jejích složek (viz rozsudek OHIM v. Shaker, bod 45 výše, EU:C:2007:333, bod 41 a citovaná judikatura). Posoudit podobnost pouze na základě dominantního prvku je možné pouze v případě, že všechny ostatní složky ochranné známky jsou zanedbatelné (rozsudky OHIM v. Shaker, bod 45 výše, EU:C:2007:333, bod 42, a ze dne 20. září 2007, Nestlé v. OHIM, C-193/06 P, EU:C:2007:539, bod 42). Tak tomu může být zejména v případě, kdy je tato složka sama o sobě způsobilá dominovat představě této ochranné známky, kterou si relevantní veřejnost uchovává v paměti, takže všechny ostatní složky ochranné známky jsou v celkovém dojmu vyvolávaném touto ochrannou známkou zanedbatelné (rozsudek Nestlé v. OHIM, citovaný výše, EU:C:2007:539, bod 43).

47 Kromě toho je podle judikatury třeba uvést, že veřejnost nebude obecně považovat popisný prvek, který je součástí kombinované ochranné známky, za rozlišující a dominantní prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou [rozsudek ze dne 3. července 2003, Alejandro v. OHIM – Anheuser Busch (BUDMEN), T-129/01, Recueil, EU:T:2003:184, bod 53; ze dne 6. října 2004, New Look v. OHIM – Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE a NLCollection), T-117/03 až T-119/03 a T-171/03, Sb. rozh., EU:T:2004:293, bod 34, a ze dne 7. července 2005, Miles International v. OHIM – Biker Miles (Biker Miles), T-385/03, Sb. rozh., EU:T:2005:276, bod 44].

Ke vzhledovému srovnání

48 Úvodem je třeba připomenout, že pro účely určení rozlišovací způsobilosti prvku, který tvoří ochrannou známku, je třeba přezkoumat větší či menší způsobilost tohoto prvku přispět k identifikaci výrobků nebo služeb, pro které byla ochranná známka zapsána, jako pocházejících od určitého podniku, a tedy odlišit tyto výrobky nebo služby od výrobků nebo služeb jiných podniků. Při tomto posuzování je třeba zohlednit zejména vnitřní vlastnosti dotčeného prvku s ohledem na otázku, zda tento prvek postrádá, či nepostrádá jakoukoli způsobilost popisovat výrobky nebo služby, pro které byla ochranná známka zapsána [viz rozsudek ze dne 13. června 2006, Inex v. OHIM – Wiseman (Vyobrazení kravské kůže), T-153/03, Sb. rozh., EU:T:2006:157, bod 35 a citovaná judikatura].

49 V projednávané věci je třeba podotknout, že obě dotčená označení obsahují pojem „mini“, který evokuje vlastnost dotyčných výrobků. Podle správné analýzy odvolacího senátu v bodě 39 napadeného rozhodnutí totiž uvedený výraz odkazuje na malé rozměry výrobků, což ostatně žalobkyně nezpochybňuje. Tento výraz má tudíž popisné vyznění, a v důsledku toho menší způsobilost přispět k identifikaci výrobků, pro které byla ochranná známka zapsána, jako pocházejících od určitého podniku.

50 Dále je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nemá opakování výrazu „mini“ v prvku „minimini“ přihlašované ochranné známky za následek to, že by se uvedený prvek stal více rozlišujícím. Totiž i za předpokladu, že je třeba uvedený prvek analyzovat jako celek, jak tvrdí žalobkyně, bude relevantní veřejnost tento prvek vnímat jako pouhé opakování pojmu „mini“. Uvedená veřejnost v něm uvidí pouze údaj o velmi malých rozměrech dotyčných výrobků. Tato veřejnost nebude dotčený prvek vnímat jako rozlišující prvek.

51 Kromě toho veřejnost nebude obecně považovat popisný prvek, který je součástí kombinované ochranné známky, za rozlišující a dominantní prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou. Nízká rozlišovací způsobilost určitého prvku kombinované ochranné známky však nutně neznamená, že tento prvek nemůže tvořit dominantní prvek, pokud z důvodu zejména svého umístění v označení nebo své velikosti může vzbudit pozornost spotřebitele a může zůstat uchován v jeho paměti (v tomto smyslu viz rozsudek Vyobrazení kravské kůže, bod 48 výše, EU:T:2006:157, bod 32 a citovaná judikatura).

52 Je tedy třeba přezkoumat, zda prvek „minimini“ přihlašované ochranné známky lze vnímat jako dominantní prvek uvedené ochranné známky z důvodu jeho velikosti nebo jeho umístění.

53 V tomto ohledu je třeba připomenout, že kombinovaná ochranná známka může být považována za podobnou jiné ochranné známce, totožné nebo podobné s jednou ze složek kombinované ochranné známky, pouze tehdy, jestliže je tato složka dominantním prvkem celkového dojmu, který kombinovaná ochranná známka vyvolává. Tak je tomu v případě, kdy tato složka je sama o sobě způsobilá dominovat představě této ochranné známky, kterou si relevantní veřejnost uchovává v paměti, takže všechny ostatní složky ochranné známky jsou v celkovém dojmu vyvolávaném touto ochrannou známkou zanedbatelné [rozsudek ze dne 23. října 2002, Matratzen Concord v. OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Recueil, EU:T:2002:261, bod 33]. Posoudit podobnost pouze na základě dominantního prvku je tak možné pouze v případě, že všechny ostatní složky ochranné známky jsou zanedbatelné.

54 V projednávané věci je přitom třeba konstatovat, že prvek „minimini“ nepředstavuje s ohledem na slova „stick“, „fratelli“, „beretta“, „1812“, „gli originali“, která jej obklopují, dominantní prvek přihlašované ochranné známky ve smyslu judikatury citované v bodě 53 výše.

55 Jak sice podotkl odvolací senát, slova „fratelli“, „1812“ a „gli originali“ přihlašované ochranné známky upoutají méně pozornosti relevantní veřejnosti z důvodu svých menších rozměrů, a prvek „stick“ uvedené ochranné známky splyne s celkovým dojmem pro anglofonní veřejnost, která jej pochopí jako popis tvaru dotyčných výrobků.

56 Pozornost veřejnosti však upoutá prvek „beretta“ přihlašované ochranné známky, který na rozdíl od pojmu „mini“ nemá v relevantních jazycích význam. Je třeba upřesnit, stejně jak to učinil odvolací senát v bodě 41 napadeného rozhodnutí, že skutečnost, že průměrný italský spotřebitel může v tomto prvku rozpoznat příjmení, není relevantní, jelikož ve starším označení nemá obdobu a nesdílí s ním žádnou podobnost. Je třeba uvést, že uvedený prvek je vepsán bíle do tmavého oválu, což ho vzhledově zdůrazňuje.

57 Všechny prvky, které tvoří přihlašovanou ochrannou známku, a konkrétně prvek „beretta“, proto přispívají k vytvoření představy uvedené ochranné známky, kterou si relevantní veřejnost uchovává v paměti, a nejsou tedy zanedbatelné. Je tedy třeba dospět k závěru, že vzhledové srovnání mezi dotčenými označeními je třeba provést na základě souhrnu jejich prvků, a nikoli pouze na základě prvku „minimini“ uvedené ochranné známky a prvku „mini wini“ starší ochranné známky.

58 S přihlédnutím k předchozím úvahám je třeba potvrdit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž je v bodě 41 napadeného rozhodnutí uvedeno, že dotčená označení vykazují pouze nízkou vzhledovou podobnost.

59 Kromě toho, i kdyby mělo být připuštěno, že písmeno „w“ starší ochranné známky lze vnímat jako obrácené písmeno „m“, tento argument žalobkyně nemá dopad na údajnou dominantní povahu prvku „minimini“ přihlašované ochranné známky a nemůže zvýšit stupeň podobnosti mezi dotčenými označeními.

K fonetickému srovnání

60 Pokud jde o fonetické srovnání, je třeba schválit závěr odvolacího senátu, podle něhož existuje nízká podobnost mezi dotčenými označeními.

61 Je totiž třeba konstatovat, podobně jak měl za to odvolací senát v bodě 42 napadeného rozhodnutí, že relevantní veřejnost bude věnovat pozornost prvku „beretta“ přihlašované ochranné známky, který je více rozlišující, a do jisté míry i prvku „stick“ uvedené ochranné známky, pokud jde o tu části veřejnosti, která nechápe jeho význam. Tyto dva prvky přitom nemají ve starší ochranné známce obdobu. Tudíž na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, se dotčená označení nevyslovují stejným způsobem.

62 Z toho plyne, že odvolací senát měl správně za to, že fonetická podobnost mezi dotčenými označeními je nízká.

K pojmovému srovnání

63 Pokud jde o pojmové srovnání, odvolací senát měl správně za to, že dotčená označení mají nízkou podobnost, jelikož mají společný pouze výraz „mini“, jenž pouze popisuje vlastnost dotyčných výrobků.

64 Je tedy třeba dospět k závěru, že odvolací senát měl správně za to, že dotčená označení mají z pojmového hlediska nízkou podobnost.

K nebezpečí záměny

65 Žalobkyně vytýká odvolacímu senátu, že z důkazů, které předložila, nevyvodil, že starší ochranná známka nabyla zvýšenou rozlišovací způsobilost. Rovněž mu vytýká, že se při svém posouzení dostatečně nesoustředil na italského spotřebitele. Má dále za to, že relevantní veřejnost bude mít sklon zkracovat přihlašovanou ochrannou známku, když si ji bude chtít zapamatovat nebo když bude jmenovat dotyčné výrobky. Ostatně se domnívá, že slova „stick“, „gli originali“ a „fratelli beretta 1812“ přihlašované ochranné známky nebudou vnímána tak, že jsou stejně důležitá jako prvek „minimini“ uvedené ochranné známky. Podle žalobkyně je totiž posledně uvedený prvek, kromě skutečnosti, že nemá žádný význam, nejčitelnějším prvkem této ochranné známky. Odvolací senát měl v této souvislosti posoudit dotčený prvek jako nejdominantnější prvek v celkovém dojmu, jejž vyvolává přihlašovaná ochranná známka, nebo měl přinejmenším uznat jeho nezávislou rozlišovací roli. Odvolací senát se tudíž údajně dopustil nesprávného posouzení tím, že vyloučil existenci nebezpečí záměny.

66 Globální posouzení nebezpečí záměny předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledněnými faktory, zejména mezi podobností ochranných známek a podobností výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje. Nízký stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami, na které se ochranná známka vztahuje, tak může být vyvážen vysokým stupněm podobnosti mezi ochrannými známkami a naopak (rozsudky ze dne 29. září 1998, Canon, C-39/97, Recueil, EU:C:1998:442, bod 17, a VENADO s rámečkem a další, bod 38 výše, EU:T:2006:397, bod 74).

67 Pokud jde o důkazy předložené žalobkyní, je třeba připomenout, že existence vyšší než běžné rozlišovací způsobilosti z důvodu známosti ochranné známky na trhu u veřejnosti nezbytně předpokládá, že tato ochranná známka je známá alespoň podstatné části dotčené veřejnosti [viz rozsudek ze dne 12. července 2006, Vitakraft-Werke Wührmann v. OHIM – Johnson’s Veterinary Products (VITACOAT), T-277/04, Sb. rozh., EU:T:2006:202, bod 34 a citovaná judikatura]. V projednávané věci bylo prokázáno, že relevantní veřejností je unijní spotřebitel.

68 Při přezkumu, zda má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost z důvodu své známosti u veřejnosti, je třeba zohlednit všechny relevantní skutečnosti věci, tedy zejména podíl na trhu, který ochranná známka zaujímá, intenzitu, geografické rozšíření a dobu jejího užívání, výši investic vynaložených podnikem na její propagaci, poměr zúčastněných kruhů, které díky ochranné známce identifikují výrobky nebo služby jako pocházející od určitého podniku, a prohlášení obchodních a průmyslových komor nebo jiných profesních sdružení (viz rozsudek VITACOAT, bod 67 výše, EU:T:2006:202, bod 35 a citovaná judikatura).

69 V projednávané věci žalobkyně odvolacímu senátu předložila tytéž důkazy, jež předložila námitkovému oddělení. Tyto důkazy jsou následující:

— osvědčení generálního ředitele žalobkyně, jež uvádí objemy prodeje a obrat v letech 2006 až 2009;

— kopie etiket výrobků;

— dopis reklamní agentury žalobkyně týkající se částek vynaložených na televizní reklamu v letech 2005 až 2009 (358 700 eur až 476 300 eur, 668 až 934 spotů ročně);

— reklamní brožury uzenin;

— CD nosič obsahující příklady televizní reklamy;

— faktury a objednávky výrobků, které byly identifikovány jako uzeniny uváděné na trh pod ochrannou známkou MINI WINI;

— kopie snímků obrazovky internetových stránek maloobchodních prodejců potravin nabízejících uzeniny uváděné na trh pod ochrannou známkou MINI WINI;

— výpis z rejstříku Deutsche Patent-und Markemamt (Německý úřad pro patenty a ochranné známky) týkající se slovní ochranné známky MINI WINI;

— kopie snímků obrazovky internetové stránky s reklamou na uzeniny uváděné na trh pod ochrannou známkou MINI WINI;

— kopie fotografie výrobků žalobkyně ve sklenici a prohlášení žalobkyně k různým aspektům jejích výrobků, např. k jejich složení.

70 Úvodem je třeba uvést, že důkazy týkající se objemů prodeje a reklamních materiálů starší ochranné známky nelze považovat za přímé důkazy existence vyšší rozlišovací způsobilosti z důvodu případné známosti ochranné známky na straně veřejnosti. Objemy prodeje a reklamní materiály jako takové totiž neprokazují, že veřejnost, pro niž byly určeny dotyčné výrobky, označení vnímá jako označení obchodního původu [viz obdobně rozsudek ze dne 12. září 2007, Glaverbel v. OHIM (Struktura povrchu skla), T-141/06, EU:T:2007:273, bod 41].

71 Pokud jde dále o výrobu a šíření televizních spotů, žalobkyně zejména předložila dopis reklamní agentury, jenž v tabulce uvádí počet vysílání televizních spotů, které propagovaly starší ochrannou známku v letech 2005 až 2009, jakož i náklady, které na ně byly vynaloženy. Z této tabulky vyplývá, že v uvedeném období dotčené televizní spoty dosáhly počtu 668 až 934 vysílání ročně a vyžádaly si náklady od 358 700 eur do 476 300 eur ročně. Tyto částky, ač jsou relevantní, neumožňují dospět k závěru, že starší ochranná známka je známá alespoň podstatné části dotčené veřejnosti. Tyto částky zajisté představují nepřímý důkaz. Samy však nepostačují k tomu, aby prokázaly nabytí vyšší než běžné rozlišovací způsobilosti, jelikož nejsou podloženy zejména důkazy naznačujícími, že dotčené televizní spoty měly dopad na veřejnost, na níž byla cílena starší ochranná známka [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. září 2009, Lange Uhren v. OHIM (Geometrická pole na ciferníku hodinek), T-152/07, EU:T:2009:324, bod 145 a citovaná judikatura].

72 Konečně je třeba konstatovat, že žalobkyně nepředložila žádný takový důkaz, jako jsou průzkumy veřejného mínění, studie trhu nebo prohlášení profesních sdružení, ukazující poměr relevantní veřejnosti, která na základě uvedené ochranné známky identifikuje výrobky nebo služby jako pocházející od žalobkyně. Jak mimoto uvedl odvolací senát, předložené důkazy nevypovídají nic o tržním podílu žalobkyně.

73 Odvolací senát se tedy v bodě 50 napadeného rozhodnutí správně domníval, že ačkoli předložené důkazy prokazují užívání starší ochranné známky v Německu pro uzeniny, neumožňují dospět k závěru, že úroveň rozlišovací způsobilosti této ochranné známky byla vyšší než průměrná.

Skutečnost, že ochranná známka byla několik let v Unii používána, totiž sama o sobě nepostačuje k tomu, aby prokázala, že relevantní veřejnost identifikuje výrobky díky uvedené ochranné známce jako pocházející od určitého podniku.

74 Z předchozího vyplývá, že je třeba zamítnout tvrzení žalobkyně ohledně zvýšené rozlišovací způsobilosti, kterou měla mít starší ochranná známka. V této souvislosti měl odvolací senát v bodě 47 napadeného rozhodnutí správně za to, že z důvodu neexistence významu označení MINI WINI posuzovaného jako celek je inherentní rozlišovací způsobilost starší ochranné známky průměrná.

75 Je ostatně třeba připomenout, že je-li starší ochranná známka ochrannou známkou Společenství, relevantní území pro analýzu nebezpečí záměny představuje celá Unie. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, se odvolací senát nedopustil nesprávného posouzení tím, že se více nesoustředil na italskou veřejnost. Je rovněž třeba připomenout, že již bylo dříve prokázáno, že relevantní veřejnost, včetně italské veřejnosti, bude chápat prvek „minimini“ přihlašované ochranné známky jako pouhé opakování výrazu „mini“.

76 Ač je mimoto pravda, že je možné ochrannou známku zkrátit [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2015, Monster Energy v. OHIM – Balaguer (icexpresso + energy coffee), T-61/14, EU:T:2015:750, bod 55 a citovaná judikatura], v bodech 56 a 61 výše již bylo prokázáno, že prvek „minimini“ přihlašované ochranné známky je méně rozlišující než prvek „beretta“ uvedené ochranné známky, a přitahuje tedy méně pozornost relevantní veřejnosti. Je tak třeba zamítnout argumenty žalobkyně, pokud jde o sklon spotřebitele zkracovat přihlašovanou ochrannou známku tak, že zachová pouze prvek „minimini“ a vynechá všechny ostatní prvky.

77 Konečně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, prvek „minimini“ přihlašované ochranné známky není jediným textovým prvkem, který je zřetelně čitelný ve smyslu rozsudku ze dne 20. října 2009, Aldi Einkauf v. OHIM – Goya Importaciones y Distribuciones (4 OUT Living) (T-307/08, EU:T:2009:409). Jak totiž bylo uvedeno v bodech 56 a 61 výše, prvek „beretta“ uvedené ochranné známky není méně seznatelný než prvek „minimini“ této ochranné známky. Tvrzení žalobkyně je tedy třeba odmítnout.

78 S přihlédnutím ke všem předchozím úvahám je rovněž třeba konstatovat, že přihlašované označení není tvořeno tím, že jsou vedle sebe postaveny název podniku vedlejší účastnice a starší ochranná známka používaná prakticky totožným způsobem. Ač žalobkyně tvrdí opak, nebylo prokázáno, že prvek „minimini“ přihlašované ochranné známky má nezávislou rozlišovací roli ve smyslu rozsudku ze dne 6. října 2005 Medion (C-120/04, Sb. rozh., EU:C:2005:594).

79 Na závěr je třeba zaprvé uvést, že úroveň pozornosti relevantní veřejnosti pro dotyčné výrobky je průměrná. Zadruhé starší ochranná známka má průměrnou inherentní rozlišovací způsobilost z důvodů objasněných v bodě 74 výše. Zatřetí je třeba připomenout, že výrobky, na které se vztahují dotčená označení, jsou totožné. Začtvrté z bodů 44 až 64 výše vyplývá, že uvedená označení vykazují nízký stupeň podobnosti ze vzhledového, fonetického a pojmového hlediska.

80 Ze souhrnu těchto úvah vyplývá, že odvolací senát správně dospěl k závěru, že neexistuje nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, a že tedy není nezbytné zkoumat důkaz o užívání.

81 Druhý žalobní důvod žalobkyně je tudíž třeba zamítnout.

82 Z předchozího vyplývá, že napadené rozhodnutí je třeba zrušit v rozsahu, v němž odvolací senát odmítl návrhová žádání žalobkyně na změnu rozhodnutí námitkového oddělení ohledně služeb patřících do třídy 43.

K nákladům řízení

83 Článek 134 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu Tribunálu stanoví, že pokud měl každý účastník řízení ve věci částečně úspěch i neúspěch, může Tribunál rozhodnout, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci měl každý účastník řízení částečně úspěch i neúspěch, je důvodné každému účastníku řízení uložit, že ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 14. února 2014 (věc R 1159/2013-4) se zrušuje v rozsahu, v němž odmítá návrhová žádání Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG na změnu rozhodnutí námitkového oddělení ohledně služeb patřících do třídy 43.**

2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

3) **Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG, Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a Salumificio Fratelli Beretta SpA ponesou vlastní náklady řízení.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 4. února 2016.

Podpisy.